

BRODERSKAPET

KAPITEL 1

MÄNNISKORNAS PLIKTER

I

ASKETENS LIV

1. Den som önskar bli min lärjunge måste lämna sitt hem, sin miljö och sina ägodelar. Den som för den sanna lärans skull lämnar allt detta, är min efterträdare och kallas asket.

Även om någon följer efter mig hack i häl, är han långt borta ifrån mig, om hans själ frestas av världsliga begär. Han ser ut som en asket, men ser inte den sanna läran. Den som inte ser läran, ser heller inte mig.

Han kan vara tusen sinom tusen mil borta från mig. Men har han bara den rätta stillsamma själen och avstår från alla begär, så är han mycket nära mig. För då ser han den sanna läran. Den som ser läran ser även mig.

2. En asket, min lärjunge, måste grunda sitt liv på fyra förutsättningar.

För det första måste han använda kläder som sytts av gamla avlagda tygbitar. För det andra måste han skaffa sig mat genom att tigga. För det tredje måste han bo under träd och på stenar. För det fjärde måste han använda sig av endast en sorts medicin, framställd av urin.

Att tigga är att gå från hus till hus och be om mat med en matskål i handen. Ingen tvingar, lockar eller lurar oss att göra det. Vi gör så, för vi tror att vi på så sätt kan lära oss vägen att fly lidandet i världen och lämna all villfarelse.

Har vi blivit asketer, så är det verkligen tråkigt om vi inte ska kunna avstå från begären, om vi vilseleds av vrede eller om vi inte kan vakta på våra fem sinnen.

3. Den som tror sig vara och som också säger sig vara en asket kan säkert säga så här:

”Jag är villig att göra allt som en asket bör göra.

Människornas plikter

Med asketens ärlighet lovar jag att skänka lycka till alla som gett mig allmosor och samtidigt fullborda mitt mål som asket.”

Vad måste då en asket göra? Vi måste vara försiktiga för skam och vanära. Vi måste hålla kroppens, talets och själens verksamheter samt vår levnad rena. Vi måste vakta på ingångarna till våra fem sinnen. Vi får inte frestas av nöjen. Vi ska inte berömma oss själva och tala illa om andra. Vi ska heller inte lata oss eller vänja oss vid lång sömn.

På kvällen ska vi ha tid att sitta och meditera i stillhet och gå ut en kort promenad. På natten ska vi ligga på vår högra sida med fötterna samman och det sista vi ska tänka på inför sömnen är vilken tid vi ska stiga upp nästa morgon. Tidigt på morgonen ska vi ha tid igen att sitta stilla eller gå ut och promenera.

Vi måste alltid vara skötsamma, även i vårt dagliga liv. Vi väljer ut en lugn plats och sitter där och mediterar. Vi sköter noga vår kropp och själ. Vi håller oss borta från glupskhet, vrede, okunnighet, dåsighet, tankspriddhet, ånger och misstänksamhet samt renar själen från begär.

Människornas plikter

På så sätt koncentrerar vi oss, odlar en enastående visdom, frigör oss från alla världsliga begär och förverkligar upplysningen.

4. Om vi asketer inte kan överge glupskhet, glömma vreden och jaga bort hämndlystnad, svartsjuka, högmod och falskhet, så liknar vi ett tveeggat svärd i kläder.

Vi är inte asketer bara för att vi bär asketens kläder, tigger allmosor eller läser från en helig skrift; vi är då asketer bara till skalet, inte mer.

Vi blir inte av med begären, bara för att vi ser ut som en asket. Spädbarn i asketklädnad kan man inte kalla asketer.

En riktig asket kan man bara kalla den som koncentrerar sig på rätt sätt, äger en klar visdom, frigör sig från sina världsliga begär och försöker nå upplysning.

När vi en gång bestämmer oss för att sträva efter

Människornas plikter

upplysning om så blodet sinar och benen knäcks, kommer vi till sist att uppnå vårt mål och fullborda asketens rena gärning.

5. Asketens väg omfattar även spridandet av den sanna läran. Vi måste predika läran för alla; vi ska väcka de sovande, förbättra de ondas själ och till och med riskera vårt liv för att kunna sprida läran överallt.

Men det är minsann inte lätt att predika läran. Den som önskar göra det måste klä sig i Buddhas kläder, sitta på Buddhas plats och predika i Buddhas rum.

Att klä sig i Buddhas kläder betyder att vara mild och lugn samt ha tålmod. Att sitta på Buddhas plats betyder att vi förstår att allting i världen saknar substans och därför inte fäster oss vid det. Att vara i Buddhas rum innebär att hysa enorm godhet och medlidande gentemot alla.

6. Den som önskar predika läran bör tänka på följande fyra saker. För det första på kroppens beteende, för det andra på sitt tal, för det tredje på sitt löfte och för det fjärde på sitt enorma medlidande.

För det första måste vi som önskar predika läran röra oss på tålmodets marker. Vi ska vara milda och fridsamma och aldrig bli hårda. Vi ska förstå tomheten med allt, inte godtyckligt skilja mellan gott och ont och därför heller inte fästa oss vid något. Med detta som själens grundval ska vi vara milda och smidiga i vårt uppförande.

För det andra måste vi vara uppmärksamma på människors olika bakgrund. Vi bör undvika att närma oss makthavare och människor som lever ett liv i synd. Vi ska dessutom undvika umgänge med det motsatta könet. Vi ska hålla till på någon lugn plats och träna vår själ. Vi ska förstå sanningen att allting händer på grund av samverkande orsaker och villkor. Med detta som själens grundval ska vi inte förebrå eller förakta andra och inte tala om andra fel.

För det tredje ska vi hålla vår själ i stillhet. Vi ska se Buddha som vår andlige far. De som tränar sig i vägen ska

Människornas plikter

vi betrakta som våra lärare. Ett enormt medlidande för alla ska väckas inom oss och vi ska predika läran lika för alla.

För det fjärde ska vi precis som Buddha låta vår godhet och medlidande verka i all dess kraft. Vi ska önska att de som inte vet hur man söker vägen får tillfälle att lyssna till läran och själva sträva efter detta mål.

II

DE TROENDES VÄG

1. Det har redan förklarats att den är troende som tror på de tre skatterna: Buddha, den sanna läran och lärans församling.

Därför måste de som ansluter sig till buddhismen ha en orubblig tro på Buddha, på den sanna läran och på lärans församling. De måste hålla på de föreskrifter som läran ger.

Föreskrifterna som hemmaboende troende ska följa är: att inte döda, att inte stjäla, att inte begå äktenskapsbrott, att inte ljuga och att inte dricka sprit.

Människornas plikter

De troende som bor hemma måste tro på de tre skatterna, följa föreskrifterna och samtidigt försöka få andra människor att ta emot dem. De måste försöka öka antalet troende bland sina släktingar, vänner och bekanta. På så sätt kan de också få njuta av Buddhas godhet och medlidande.

Genom att tro på de tre skatterna och följa föreskrifterna kan vi nå upplysning. Därför ska vi låta bli att fastna i kroppens begär även om vi lever hemma mitt ibland dem.

Vi måste någon gång skiljas från våra föräldrar och från vår familj. Vi måste också en gång lämna denna värld. Vi bör varken fästa oss vid det, eller vid sakerna vi lämnar efter oss. Vi bör i stället tänka på Nirvana där det inte finns några avsked.

2. Om vi lyssnar till Buddhas lära, har stark tro och inte ger upp, kommer vi helt naturligt att fyllas av glädje. När vi en gång känner denna glädje, upptäcker vi ljus och glädje i allting.

Människornas plikter

Själen är då ren och mild, visar alltid tålmod, undviker strid, besvärar inte andra och tänker på Buddha, läran och lärans församling. Därför uppfylls vi av glädje och kan se ljus överallt.

Vi förenar oss med Buddha genom tron, vi tänker inte bara på oss själva och är inte snåla med våra ägodelar. Därför känner vi ingen rädsla i vårt dagliga liv och bryr oss inte om kritik.

Vi tror på att återfödas i Buddhas värld och fruktar inte döden. Då vi tror på lärans sanning och helighet, kan vi utan rädsla berätta om allt vi tror på.

Eftersom vi känner godhet och medlidande för alla människor, uppstår varken tycke eller avsky inom oss. Vår själ är ädel och ren och vi tränar oss självmant med alla sorters goda gärningar.

Vi förstärker vår tro både i motgång och framgång. Vi känner blygsamhet, respekterar läran, gör som vi sagt, säger som vi gör och är konsekventa i tal och gärningar.

Människornas plikter

Vi ser på tingen med klar visdom. Med en själ lika orubblig som en klippa önskar vi forstätta vägen till upplysning.

Vid alla tillfällen leder vi människor med en själ som är Buddhas. Vi blandar oss med orena människor i denna grumliga värld och strävar outtröttligt efter att få dem över till det goda.

3. Därför måste var och en först av allt önska lyssna till läran.

Säger någon att vi vinner läran om vi hoppar in i en brinnande eld, ska vi vara redo att göra det.

Det är vår räddning att mitt i den eld som flammar över hela världen, kunna få lyssna till Buddhas namn.

Vi som på det här sättet vunnit läran ger allmosor vitt och brett, respekterar dem som är värda respekt, tjänar dem som bör tjänas och möter alla människor med vår djupaste godhet och medlidande. Vägsökaren är varken egoistisk eller självsvaldig.

Människornas plikter

Det är mycket viktigt att lyssna till läran, tro på den, inte avundas andra, inte vilseledas av andras ord och tänka efter vad vi gjort eller inte gjort. Vi får inte bry oss om vad andra beslutar om. Det viktigaste är att träna sin egen själ.

De som inte tror på Buddha har bara bekymmer för sig själva. De är trångsynta och småaktiga och blir alltid irriterade. Men de som tror på Buddha, tror på makten och på godheten och medlidandet som stöder dem. Därför är de generösa och vidsynta och irriteras aldrig.

4. Den som lyssnar till läran förstår att kroppen är flyktig och grunden till allt lidande. Därför fäster de sig inte vid sin kropp.

Men de struntar inte i att vårda sin kropp; inte för njutningens skull utan för att nå vägen till upplysning och sprida den.

Vårdar vi inte kroppen, kan vi inte fullfölja vårt eget liv. Gör vi inte det, kan vi inte få läran, praktisera den och

sprida ut läran.

Den som vill kryssa över en flod, vårdar väl sin flotte. Resande vårdar sin häst. Den som lyssnar till läran måste noggrannt vårda sin kropp.

Den som tror på Buddha klär sig inte för prydnads skull utan för att slippa blygsel och skydda sig från värme och kyla.

Mat är inte heller för njutningens skull. Den ska nära vår kropp så att vi kan motta läran och predika den.

Det samma gäller vår bostad. Den är till för kroppen och inte för att dekoreras. Vi ska tänka oss att vi bor i upplysningens hus. Det skyddar oss från begärens banditer och från de falska lärornas vind och regn.

På detta vis ska vi göra allt för upplysningens, för lärans och för andra människors skull. Vi ska göra det utan själviskhet och högmod.

Människornas plikter

Vår själ får inte avvika ett enda ögonblick från läran. Även hemma, tillsammans med familjen, ska vi fulla av medlidande och godhet visa metoderna och lära ut vägen till räddning.

5. Troende i lärans församlig som går hemma bör under dagen tänka på följande: hur de ska tjäna sina föräldrar och sin familj, hur de ska tjäna sig själva och Buddha.

När de tjänar sina föräldrar ska de tänka på att skydda och vårda allt i fridsamhet. När de är tillsammans med sin fru och sina barn, måste de tänka på att ta sig ur kärlekens bojar.

När de lyssnar på musik, ska de tänka på den njutning läran skänker. I sitt rum ska de tänka på att lämna den orena världen och nå den vises sinnesfrid.

När de ibland ger en allmosa till någon, ska de tänka på att kasta ifrån sig allt och befrias från sina giriga tankar. Befinner de sig i en folksamling, ska de längta efter de vises församling. Råkar de ut för en olycka, ska de önska sig en själ som förblir ostörd i alla situationer.

Människornas plikter

När vi tar vår tillflykt till Buddha, ska vi önska nå den stora vägen tillsammans med andra och följa den.

När vi tar vår tillflykt till den sanna läran, ska vi önska att komma djupt in i lärans rikedomar tillsammans med andra. Vi ska söka en visdom stor som ett världshav.

När vi tar vår tillflykt till lärans församling, ska vi önska att tillsammans leda folkmassan och röja undan alla hinder.

När vi tar på oss kläderna, ska vi inte glömma att också ta på oss vår godhet och ödmjukhet.

När vi förrättar ett naturbehov, ska vi önska bli av med smutsen från girighet, vrede och okunnighet.

När vi ser en uppförsbacke, ska vi önska gå upp för vägen till det allra högsta och lämna villfarelsernas värld. När vi ser en nedförsbacke, ska vi önska vara vänliga och undergivna och tränga djupt in i läran.

När vi ser en bro, ska vi önska bygga en bro av läran så att människor kan ta sig över till andra sidan.

Människornas plikter

När vi ser en sorgsen man, ska vi gråta över denna osäkra och föränderliga värld.

När vi ser människor som vältrar sig i nöjen, ska vi önska uppnå den sanna upplysningen bortom alla illusioner.

När vi serveras läcker mat, ska vi önska lära oss sparsamhet, måttlighet och befrielse från alla band. När vi får otäck mat, ska vi önska bli av med alla begär.

När sommarvärmen är outhärdlig, ska vi önska komma bort från begärens hetta och få njuta av svalkande upplysning. När vinterkölden är som värst, ska vi önska värmen från Buddhas enorma medlidande.

När vi läser de heliga texterna, ska vi önska följa hela läran och inte glömma den.

När vi tänker på Buddha, ska vi önska oss hans makalösa ögon.

När vi sover på nätterna, ska vi önska rena oss genom att vila ut vår kropp och själ. När vi vaknar på

morgnarna, ska vi önska förstå och uppmärksamma allt.

6. De som tror på Buddhas lära känner till tingens sanna gestalt, nämligen läran om ”icke-verklighet”. Därför ringaktar de inte något arbete eller förhållande bland människorna utan accepterar dem som de är och försöker finna ut att lämpligt sätt för dem att nå upplysning.

Vi ska inte se människovärlden som betydelslös och full av villfarelser och upplysningens värld som helig. Vi ska i stället försöka njuta av upplysningen här bland alla företeelser i världen.

När vi ser på världen med ögon grumliga av okunnighet, verkar den betydelslös och ett misstag. Men ser vi på den med visdomens klara blick, blir den en värld av upplysning.

Tingen kan varken uppdelas i betydelslösa och betydelsefulla eller i goda och onda ting. Denna tudelning är en missuppfattning.

Ser vi på tingen med visdomens ljus och utan godtyckliga omdömen, får allting i världen en värdig

Människornas plikter

betydelse.

7. De som tror på Buddhas lära, tror på Buddha och upplever högsint alla händelser i världen. De tjänar också ödmjukt andra.

Därför är de inte högdragna. De visar ödmjukhet, hjälper andra och tar på sig alla bördor. De är tjänstvilliga, tåliga, outtröttligt flitiga och latar sig aldrig. De ger av sin godhet till alla fattiga.

De tycker synd om människornas fattiga själ. De blir som en medlidsam mor för alla och sköter om dem. De vördar alla som sina föräldrar eller som sin uppskattade lärare.

Även om tusen sinom tusen människor skulle hata och försöka skada dem som tror på Buddhas lära, så kan de det inte. Det liknar världshavet som inget gift kan förorena.

8. De som tror på Buddhas lära kommer ihåg och

Människornas plikter

gläder sig över sin lycka. De är tacksamma för att deras troende själ har uppstått genom Buddhas inflytande.

I gyttjan av världsliga begär finns inga frön till tron. Men Buddhas godhet och medlidande som finns planterat där, växer till troende själar.

Såsom tidigare nämnts kan inte det våldoftande chandanaträdet växa i skogen av det giftiga trädet eranda. En troende själ kan heller inte gro i villfarelsens jord.

Men glädjens blommor slår faktiskt ut i vår vilseledda själ. Därför måste blommornas rötter finnas någon annanstans, nämligen i Buddha.

När de låter sitt eget jag ta över, kan även de som tror på Buddha bli avundsjuka och svartsjuka. De kan hata eller skada någon på grund av glupskhet, vrede eller okunnighet. Men när de en gång återvänder till Buddha, kommer de att göra ännu mer för att utföra hans gärningar. Det måste man kalla ett underverk!

KAPITEL 2

VÄGLEDNING FÖR VÅR LEVNAD

I

FAMILJELYCKAN

1. Det är dumt att tro att olyckor kommer från öst eller väst och inte förstå att de härstammar från vår egen själ. Det är fel att försöka skydda sig mot olyckor utifrån utan att rätta till sin egen själ.

Vanliga människor stiger upp tidigt på morgonen, tvättar sig i ansiktet, sköljer munnen och ber till de sex riktningarna, öst, väst, nord, syd, upp och ner, om skydd mot olyckor och om en dag i säkerhet.

Buddhas lära är annorlunda. Han lär oss att vörda sanningens sex riktningar samt att skydda oss mot olyckor genom att låta dygderna styra vårt handlande.

För att kunna vörda de sex riktningarna måste vi

Vägledning för vår levnad

avlägsna smutsen från ”de fyra gärningarna”, kontrollera ”de fyra onda tankarna” och täppa till ”de sex hålen som ruinerar vår rikedom”.

De smutsiga ”fyra gärningarna” är dödande, stöld, äktenskapsbrott och lögn.

”De fyra onda tankarna” är glupskhet, vrede, okunnighet och fruktan.

”De sex hålen som ruinerar vår rikedom” är att besinningslöst dricka sprit, att lösdriva till sent på natten, att vräka sig i nöjen, musik, skådespel och hasardspel, att ha ett dåligt umgänge samt att försumma sina plikter.

Vi ska avlägsna smutsen från ”de fyra gärningarna”, kontrollera ”de fyra onda tankarna” och täppa till ”hålen som ruinerar vår rikedom”. Vi ska sedan be till sanningens sex riktningar.

Vilka är då sanningens sex riktningar? Öst är vägen för föräldrar och barn, syd är vägen för mästare och lärjunge, väst är vägen för make och maka, nord är vägen för vänner, ner är vägen för herre och tjänare och upp är vägen för den sanna lärans troende.

Vägledning för vår levnad

Att vörda öst, vägen för föräldrar och barn, innebär att barnen ska göra fem saker för sina föräldrar. Det är att tjäna far och mor, att hjälpa till med hemmets skötsel, att visa respekt mot släkten, att skydda familjens egendomar och att hålla minneshögtider efter föräldrarnas bortgång.

Föräldrarna i sin tur gör följande fem saker för sina barn: de förbjuder dåliga vanor, berömmar goda gärningar, utbildar dem, arrangerar äktenskap och låter dem överta familjens egendomar när det blir dags. Om både föräldrar och barn följer dessa principer, bevaras friden och det uppstår inga gräl i familjen.

Söder, vägen för mästare och lärjunge, innebär följande: Lärjungen ska alltid resa sig när mästaren kommer in, passa upp på honom väl, ordentligt lyda hans anvisningar, servera honom mat och lyssna vördnadsfull till hans lära.

Samtidigt ska mästaren uppfostra lärjungen genom att tjäna som gott exempel, lära ut allt vad han har lärt sig ordentligt, predika och undervisa. Han ska förbereda lärjungen för utmärkelser och inte glömma att alltid ha honom under sitt beskydd. På så sätt uppehålls sämjan mellan mästare och lärjunge.

Väst, vägen för make och maka innebär att mannen ska visa sin fru respekt och vara artig och trogen mot

Vägledning för vår levnad

henne. Han ska låta henne stå för hushållet och ibland ge henne smycken. För sin man ska hustrun sköta hushållet, använda sitt tjänstefolk förståndigt, vara trogen och inte slösa med sin mans inkomst. På så sätt blir relationen mellan make och maka mycket fin och det uppstår aldrig några gräl.

Nord, vägen för vänner, innebär att vi kommer med det som den andra saknar, samtalar sympatiskt, är snälla mot varandra samt alltid har varandra i tankarna.

Vi ska skydda vår vän från onda vägar, skydda hans förmögenhet om det behövs och ge goda råd när han har bekymmer. Vi ska ge en hjälpande hand när olycka drabbar honom och försörja hans familj om det behövs. På så sätt bevaras en god relation mellan vänner och vi blir samtidigt lyckliga tillsammans.

Ner, vägen för herre och tjänare, innebär att mästaren håller på följande fem principer: Han låter tjänaren arbeta efter sin förmåga, ger honom bra lön, sköter om honom väl när han är sjuk, delar även med sig till honom av något sällsynt fint och låter honom få ledighet ibland.

Tjänaren i sin tur tjänar sin herre med följande fem

Vägledning för vår levnad

principer: Han stiger upp tidigare än sin herre på morgonen, går till sängs senare på natten, är hederlig, är skicklig i sitt arbete och försöker inte skada sin herres goda anseende. På så sätt undviks konflikt mellan herren och tjänare och friden kan alltid bevaras.

Vägen för de som tror på läran innebär att Buddhas lära måste finnas i alla hem. Såsom troende måste vi vara fulla av godhet både i kropp och själ gentemot vår lärare. Vi välkomnar honom artigt, lyssnar noga på honom, följer hans lära och skänker honom alltid offergåvor.

Läraren av Buddhas lära måste förstå läran grundligt. Han måste avhålla sig från det onda, främja det goda, predika om vägen och få människor att känna sig trygga och lugna. På så sätt utvecklas familjen genom att hålla den sanna läran i centrum.

Att be till de sex riktningarna betyder därför inte att vi vill slippa ifrån olyckor genom bön. Men genom att värda dem, bör vi tänka på att vi på egen hand kan stoppa de olyckor som kommer från vår egen själ.

2. Vi måste skilja mellan bekanta som vi bör umgås med och som vi inte bör umgås med.

Vägledning för vår levnad

Bekanta som vi inte bör umgås med är glupska, pratsamma, smickrande och slösaktiga.

De som vi bör umgås med är hjälpsamma, delar både glädje och sorg, ger goda råd och är fulla av medkänsla.

Vi ska hålla oss vän med den som varnar oss för att bli bortskämda, som alltid tänker på oss och ger tröstande ord när vi råkat ut för en olycka, som hjälper oss när vi behöver det, som kan hålla en hemlighet och som alltid leder oss i rätt riktning.

Det är svårt att få en sådan vän; därför bör vi själva sträva efter att bli en. En god människa skiner som solen tack vare sina goda gärningar i världen.

3. Vi kan inte nog tacka föräldrarna för deras stora vänlighet. Om vi så under hundra års tid bär omkring vår far på den högra axeln och vår mor på den vänstra, så är det inte tillräckligt.

Om vi så under hundra års tid tvättar och masserar våra föräldrar med luktvatten både dag och natt och

Vägledning för vår levnad

sköter om dem på bästa sätt eller om vi anstränger oss så att de till sist blir kung och drottning och får alla rikedomar, så är det inte tillräckligt.

Men om vi leder våra föräldrar till tron på Buddhas lära, får dem att lämna fel väg och gå in på den sanna, rätta vägen, får dem att glömma sin girighet och med glädje offra, då kan vi gottgöra dem för deras enorma godhet. Kanske är det mycket mer än så.

En familj där barnen med glädje respekterar sina föräldrar beskyddas av både Buddha och gudarna.

4. I hemmet kommer vi i beröring med varandra närmare än någon annanstans. När själarna tycker om varandra, är hemmet vackert som i en blommande trädgård. Men när balansen mellan dem rubbas, kollapsar familjen av själstormar.

Om det händer, ska vi hålla oss på den rätta vägen och inte klandra andra.

5. Det var en gång för länge sedan en mycket trogen ung man. Fadern var död och sonen bodde fridsamt tillsammans med sin mor. Då hände det en dag att den unge mannen kom hem med en brud.

Vägledning för vår levnad

Den första tiden var de lyckliga med varandra och det rådde fred i familjen. Men en dag råkade frun och svärmodern i gräl med varandra. När det en gång uppstått meningsskiljaktigheter mellan dem, lugnades de inte så lätt ner. Till slut bestämde sig svärmodern för att lämna huset.

När svärmodern hade flyttat från huset, födde den unga hustrun en son. Då ryktades det om att hon sagt att familjen inte hade haft någon lycka medan den tjätiga svärmodern bott hemma, och att de först nu vunnit lyckan. Svärmodern, som nu bodde ensam, råkade få höra detta rykte.

Hon blev mycket arg och sa: ”Det finns ingen rättvisa här i världen. Om man blir lycklig sedan man kastat ut sin mor, så är det ju orättvist!”

”Nu måste jag begrava ’rättvisan’ i graven”, skrek svärmodern och sprang ursinnig till gravplatsen.

En gud, som fått höra om saken, skyndade snabbt till svärmodern och frågade hur saken hade gått till. Guden försökte trösta henne på många sätt, men lyckades inte tämja hennes vrede.

Guden sa då: ”I så fall ska jag göra efter din önskan

Vägledning för vår levnad

och bränna ihjäl både svärdottern och sonsonen som du hatar. Är du nöjd då?”

Svärmodern blev rädd för gudens ord. Hon bad om förlåtelse och nåd för svärdottern och sonsonen. Då var svärdottern och sonen redan på väg till gravplatsen; de hade ångrat sitt beteende. Guden hjälpte till att återskapa freden mellan svärmodern och bruden. Friden hade kommit tillbaka till familjen.

Om vi själva inte kastar bort vår rättrådighet, består den sanna läran för evigt. Om vi någon gång tror att den sanna läran har försvunnit, är det i själva verket inte den, utan vår själs rättrådighet som försvunnit.

Konflikt mellan själar resulterar sannerligen i fruktansvärda olyckor. Ett litet missförstånd kan till slut leda till en stor katastrof. Vi måste akta oss för detta i vårt familjeliv.

6. Liksom myrorna måste vi alla göra vårt bästa när det gäller vårt hushåll. Vi får inte bara förvänta oss andras hjälp och välgörenhet.

Förmögenheten som vi har skaffat genom vårt arbete får vi heller inte använda endast för egna behov. Vi måste dela med oss en del av den till andra människor,

spara en del av den för dåliga tider och vara glada över att den används för statens, samhällets och lärans skull.

Ingenting i världen kan vi kalla vårt eget. Allting som vi har omkring oss är resultatet av en rad samverkande orsaker och villkor. Vi äger det bara tillfälligt och får därför inte slösa bort någonting.

7. Ananda fick fem hundra klädesplagg i offergåva av Syamavati, kung Udayanas drottning, och tog glatt emot dem.

När kungen fick höra talas om detta, misstänkte han att Ananda tagit emot dem av glupskhet. Han hälsade därför på Ananda och frågade:

– Min vördige mästare, vad tänker du göra med alla dessa fem hundra klädesplagg?

Ananda svarade:

– Årade kung, jag tänker dela ut dem till mina bröder. Många av dem har trasiga kläder.

– Vad tänker ni i så fall göra med de trasiga plaggen?

– Vi syr ihop dem till lakan.

– Vad gör ni då med de gamla lakanen?

– Vi gör örngott av dem.

– Vad gör ni med de gamla örngotten?

– De blir till trasmattor.

Vägledning för vår levnad

- Vad gör ni med de gamla trasmattorna?
- De blir fotdukar.
- Vad gör ni med de gamla fotdukarna?
- De blir skurtrasor.
- Vad gör ni med de gamla skurtrasorna?
- Ärade kung, vi river sönder de gamla skurtrasorna, blandar dem med lera och rappar husväggen med dem.

Vi måste använda saker sparsamt och klokt; vi äger dem inte utan har bara fått dem till låns.

II

LEVNADSSÄTT FÖR KVINNOR

1. Det finns fyra olika kategorier av kvinnor. Kvinnorna i den första kategorin blir arga för småsaker, är ombytliga och glupska. De blir avundsjuka på andras lycka och skänker aldrig gåvor.

Kvinnorna i den andra kategorin blir också lätt arga, är ombytliga och glupska, men de blir inte avundsjuka på andras lycka och skänker gärna gåvor.

Kvinnorna i den tredje kategorin är mycket förståndiga, blir sällan arga och vet hur man kontrollerar

sin girighet. Men de är avundsjuka på andra och skänker aldrig gåvor.

Kvinnorna i den fjärde kategorin är mycket förståndiga, blir aldrig arga och kontrollerar sin glupskhet. De är lugna och stillsamma, avundas inte andra och skänker gärna gåvor.

2. När en ung kvinna gifter sig, ska hon komma ihåg att lyda sin mans föräldrar med respekt.

Hon måste tänka:

”Min mans föräldrar tänker på vårt bästa och skyddar oss med ömhet. Därför ska jag tacksamt passa upp på dem och vara redo att hjälpa dem närhelst det behövs.”

”Min mans mästare lär honom den sanna läran. Jag ska också vörda honom, för man kan inte klara sig i livet utan själens mästare.”

”Jag ska utveckla mig så att jag kan förstå och hjälpa min man i hans arbete. Jag får inte vara likgiltig för hans arbete som om det gällde någon annans.”

”Jag ska umgås vänligt med tjänstefolket och andra människor som har kontakt med min mans hem. Jag ska lära mig att förstå deras egenskaper och smak i fråga om mat o.dyl.. Jag ska spara på min nans inkomster och

Vägledning för vår levnad

försöka att inte slösa bort dem på mig själv.”

3. Föreningen mellan man och hustru blir inte fullkomlig för att de på grund av omständigheterna råkat komma tillsammans eller för att deras fysiska kroppar bor under samma tak. Paret måste hjälpas åt och gemensamt utbilda sin själ med den sanna läran.

Ett gammalt par som prisats som ett idealiskt äkta par besökte en gång Buddha och sa: ”Herre, vi har känt varandra sedan barndomen och levt länge som gifta. Några skuggor har aldrig farit över vår lycka. Vi ber Dig därför lära oss hur vi kan förenas som man och hustru också i nästa liv.”

Buddha svarade: ”Ha en gemensam religion! Ta emot den enda sanna läran, utveckla tillsammans er själ, ge allmosor tillsammans och odla sanna visdom, då kommer ni att få samma själ i nästa liv.”

4. Sujata, den unga frun till den rike Anathapindadas äldste son, var arrogant och visade aldrig ödmjukhet mot andra människor. Hon lydte aldrig sina föräldrars eller sin mans order och muckade alltid gräl i familjen.

En dag kom Buddha till den rike mannens hus och

Vägledning för vår levnad

såg hur det förhöll sig. Han kallade till sig den unga frun och lärde henne följande:

”Sujata, det finns sju sorters fruar i denna värld.

Den första är som en mördare. Hon är oren i själen, respekterar aldrig sin man och skänker till slut sitt hjärta till en annan man.

Den andra typen är som en tjuv. Hon har ingen förståelse för sin mans arbete, längtar bara efter ett liv i lyx, slösar bort sin mans inkomster för att tillfredsställa sin egen aptit och stjälar saker från sin man.

Den tredje typen är som en husbonde. Hon tänker aldrig på hushållet, är lat och söker endast stilla sin egen hunger. Hon använder alltid hårda ord och skriker åt sin man.

Den fjärde typen är som en mor. Hon hyser varm kärlek för sin man, skyddar honom som sitt barn och tar god hand om hans inkomster.

Den femte typen är som en syster. Hon tjänar sin man och är hederlig. Hon bemöter honom med en systers kärlek och blygsamhet.

Den sjätte typen är som en vän. Hon är alltid glad

Vägledning för vår levnad

över att se sin man och möter honom som en vän hon inte har sett på länge. Hon uppför sig anständigt och oklanderligt och respekterar honom.

Den sjunde typen är som en tjänstekvinna. Hon passar väl upp på sin man och visar honom respekt. Hon visar tålmod för allt han gör, blir aldrig arg eller hatfull. Hon försöker alltid göra honom lycklig.

Sujata, vilken sorts fru vill du bli?"

När hon lyssnat till detta skämdes Sujata mycket och lovade att hon i fortsättningen skulle bli som en tjänstekvinna för sin man, hjälpa honom och träna vägen tillsammans med honom.

5. Amrapali var en berömd sköna i Vaisali. Hon hade själv många prostituerade anställda hos sig. En dag besökte hon Buddha för att lyssna till läran.

Buddha lärde henne då: "Amrapali, kvinnans själ förstörs och vilseleds lätt. Hon är fylld av stark grämelse och avundsjuka. Därför möter hon större hinder än mannen.

Vägledning för vår levnad

Därför har kvinnan större svårigheter än mannen att följa vägen. Det gäller särskilt dem som är unga och vackra. De måste lära sig att segra över frestelser i form av rikedom och lidelse och i stället lära vägen.

Amrapali, starka frestelser som rikedom och lidelse är inget som varar för evigt. Endast vägen till upplysning är en oförstörbar skatt. Den starke blir sjuk, den unge besegras av åldrandet och livet hotas av döden. Det händer också att vi måste skiljas från den vi älskar och blir tvungna att umgås med den vi hatar. Livet blir inte alltid som vi vill. Sådan är världen.

”Det är bara vägen till upplysning som kan skydda dig mitt i allt detta. Du måste söka den nu genast!”

När Amrapali lyssnat till dessa ord blev hon Buddhas lärjunge och skänkte den sanna lärans församling en vacker trädgård.

6. Det finns ingen skillnad mellan män och kvinnor när det gäller vägen till upplysning. Även en kvinna kallas en

Vägledning för vår levnad

”sökare efter vägen” när hon börjat söka den.

Mallika, kung Prasenajits dotter och kung Ayodhyas drottning, var en sökare efter vägen. Hon var fast i sin förtröstan på Buddhas lära och svor följande tio löften inför honom:

”Mästare, innan jag nått upplysning ska jag 1) inte bryta mot de heliga reglerna, 2) inte vara arrogant mot dem som är äldre än jag, 3) inte bli arg på någon, 4) inte känna avundsjuka på andras ägodelar, 5) inte snåla på min själ eller på mina ägodelar, 6) inte samla på en förmögenhet för egna behov utan ge bort allt jag fått till de fattiga och låta dem bli lyckliga. Jag ska 7) ta emot alla människor; vara osjälvisk, ren, outtröttlig och öppen mot dem. Jag ska skänka dem gåvor, vänliga ord, goda tjänster och medlidande. Jag ska 8) berätta om läran och lindra lidandet för de ensamma, för fångarna, för de sjuka och för alla andra lidande. Jag ska 9) hindra dem som jagar eller håller levande varelser i fångenskap. Jag ska stoppa

Vägledning för vår levnad

dem som bryter mot reglerna; straffa dem som ska straffas och uppfostra dem som ska uppfostras. Jag ska 10) inte glömma att lära mig den sanna läran. Den som glömmer den sanna läran kommer ifrån den och kan inte nå upplysningen på andra stranden.

Jag ger ytterligare tre löften för att kunna rädda alla olyckliga människor: 1) Jag ska göra alla lugna och trygga till sinnet. Tack vare denna goda gärning ska jag äga lärans visdom, vilket liv jag än får i framtiden. 2) När jag fått den sanna lärans visdom, ska jag oförtröttat lära ut den till människorna. 3) När jag fått den sanna läran, ska jag bevara och skydda den om jag så måste riskerna både kroppen, livet och min förmögenhet.”

Den sanna meningen med familjen är att tillsammans följa vägen. Också kvinnor kan bli Buddhas utmärkta lärjungar om de bestämmer sig för att följa vägen och har en lika stark önskan som fru Maliika.

III

FÖR OSS ALLA

1. En stat gynnas om följande sju råd efterföljs:

1) Folket ska ofta samlas till möten och tala politik med varandra samt skydda sig själva genom att värna om försvaret.

2) Folk ur alla samhällsklasser ska samsas och tillsammans diskutera om landets affärer.

3) Folket ska ha respekt för gamla seder och bruk och inte ändra på dem i onödan. De ska iaktta formaliteterna och värna om rättvisan.

4) Folket ska rätt förstå skillnaden mellan man och kvinna, rangordningen av äldre och unga och hålla på renheten i familj och samhälle.

5) Folket ska visa respekt för sina föräldrar och vara lojala mot lärare och äldre.

6) Folket ska vörda sina förfäders helgedomar och hålla årliga minneshögtider.

7) Folket ska hedra vägen och dygderna. De ska lyssna på sina ärofulla lärare och skänka offergåvor till

dem.

Om ett land noga följer dessa sju råd och inte gör emot dem, så kommer landet med säkerhet att gynnas och vinna respekt hos andra länder.

2. En gång berättade Kung Ljus om sitt sätt att styra enligt följande:

”Det bästa sättet att styra sitt land är att först styra sig själv. Jag tränar mitt medlidande och med detta sinnelag möter jag mitt folk, lär och leder dem. Jag tar bort orenheter inom dem, uppmjukar deras kropp och själ så att de kan få njuta av den sanna lärans glädje. Det är en glädje som är bättre än någon annan i världen.

När fattiga människor kommer till mig, öppnar jag min skattkammare och låter dem ta vad de vill. Jag försöker lära dem att hålls sig ifrån det onda.

Varje människa ser saker och ting på sitt eget sätt och det skiljer dem från varandra. Så är det också med folket i min stad; somliga tycker staden är vacker, andra

Vägledning för vår levnad

inte. Det varierar helt efter deras sinnesstämning.

De som uppriktigt vördar läran ser glitter av lapis lazuli på både träd och stenar. Men de som är glupska och inte vet att kontrollera sig själva, ser inte ens skönheten i en underbart vacker paviljong.

Folkets liv har sin grund i deras själ. Grunden när jag styr landet, lägger jag därför i folkets kontroll över själen.”

3. Grundstenen i sättet att styra är som Kung Ljus har sagt, att få folket att kontrollera sin själ.

Att kontrollera sin själ betyder i själva verket att följa vägen till upplysning. Den som styr politiken i ett land måste därför tro på Buddhas lära.

Politiker ska tro på Buddha och den sanna läran, vörda och berömma människor som är medlidsamma, kärleksfulla och dygdiga. Då får de inga fiender och landet förblir framgångsrikt.

Är landet framgångsrikt, finns ingen önskan att

invadera andra länder och några stridsvapen behövs därför inte.

Resultatet blir att landets folk är glada och njuter av freden. Alla samhällsklasser umgås fredligt, gör goda och dygdiga handlingar, visar respekt och gläder sig med varandra. I landet råder välmåga, klimatet är stabilt, solen, månen och stjärnorna skiner naturligt, vind och regn följer årstiderna och alla katastrofer håller sig borta.

4. Kungens uppgift är att skydda sitt folk. Han är folkets förälder och skyddar dem med den sanna läran. Föräldrar byter på sitt våta barn utan att det behöver skrika. På liknande sätt ger kungen sitt folk lycka och lindrar deras bekymmer utan att de behöver klaga. Han betraktar sitt folk som landets dyrbaraste skatt, för han kan inte styra landet om folket i det inte känner sig trygga.

Därför tänker kungen alltid på sitt folk. Han förstår deras lycka och olycka och vill med alla medel skapa ett välstånd för dem. För folkets skull förstår han sig på vattnet, vindarna, regnet, årets skörd, torkan samt deras glädje och sorg. Han kan bedöma om ett brott har begåtts

Vägledning för vår levnad

eller inte, straffets grad eller belöningen för en god gärning.

En kung, som så här väl förstår sitt folk, ger när det behövs och tar när det finns överflöd. Han låter inte skattebördan tynga dem för mycket och söker i allt deras välbefinnande.

Kungen skyddar sitt folk med makt och värdighet. Den som förstår folket och skyddar dem väl är värdig att kallas kung.

5. Sanningens kung är kung bland kungarna. Han är av rätt och adlig börd. Han styr inte bara de fyra väderstrecken i världen, utar är också lärans beskyddare. Där han går fram upphör all strid och ondska. Han ger trygghet till folket och straffar de onda och dåliga.

Sanningens kung dödar inte, stjälar inte, begår inte äktenskapsbrott, ljuger inte och talar inte illa om andra. Han talar inte med kluven tunga, ägnar sig inte åt löst prat, är inte glupsk, blir inte arg och är inte oförståndig. Genom att bruka dessa tio goda egenskaper i sina gärningar försöker han få folket att lämna sina tio onda gärningar.

Vägledning för vår levnad

Han styr med den sanna läran och kan därför styra världen som han önskar. All strid och ondska försvinner där han går fram. Det råder heller ingen oenighet bland folket. De njuter av freden och det trygga landet. Han får sitt folk att leva i lycka; därför kallas han sanningens kung.

Sanningens kung är kungarnas kung. Därför gläder sig alla kungar över hans dygder och följer hans lära när de styr sitt land.

På så sätt får sanningens kung alla kungar att känna sig trygga i sitt land och att uppfylla sina plikter som kungar av den sanna läran.

6. En kung måste ha godhet och medlidande också när han bedömer ett brott. Han måste granska fallet med sin klara visdom och döma det efter de fem principerna.

De fem principer är: 1) Att vara ärlig och inte falsk. Det betyder att han undersöker alla fakta och dömer fallet på basis av det.

2) Att vara ute i god tid och inte i otid. Tiden är god då kungen äger makt. Tiden är inte god då kungen inte har någon makt. Domen är effektiv då kungen äger makt, men förorsakar bara kaos när han inte har någon makt. Han måste vänta tills tiden är mogen.

Vägledning för vår levnad

3) Att döma brottet efter motiveringen och inte efter resultatet. Han ska undersöka gärningsmannens själ och avgöra om gärningen var avsiktlig eller inte. Om han bedömer den som oavsiktlig, ska han släppa fången fri.

4) Att använda vänliga och inte hårda ord. Han ska förklara vilken lag som brottet strider mot och inte straffa mer än nödvändigt. Han ska handleda gärningsmannen i vänliga och milda ordalag och få honom att betänka sin gärning.

5) Att döma med godhet och medlidande och inte med vrede. Han ska hata brottet som begåtts, men inte gärningsmannen. Med sin godhet och medlidande ska han försöka få gärningsmannen att ångra sin gärning.

7. Om en viktig minister i staten inte bryr sig om statspolitiken, endast tänker på egen vinning, tar mutor och fördärvar landets moral, då börjar folket lura varandra, starka anfäller svaga, hög föraktar låg, rik lurar fattig och rättvisan kommer inte längre att existera. Katastrofen kommer allt mer att förvärras.

I en sådan situation drar sig trogna ministrar tillbaka från sina poster och de vise tiger i fruktan för komplika-

tioner. Bara ögontjänarna behåller sin position i regeringen; de missbrukar sin politiska makt för att göra sig rikare. De tänker inte alls på att hjälpa folket ur fattigdom och nöd.

Följden blir att landets lagar och förordningar inte följs och statens politik faller helt samman.

Sådana ovärdiga tjänstemän är tjuvar som stjälar folkets lycka. Det är de värsta förbrytarna i landet, för de bedrar både härskaren och folket och är grund till statens katastrofer. Kungen måste straffa sådana människor med stränga straff.

Men bland de värsta syndarna är de som inte känner tacksamhet mot föräldrarna som skött dem i alla år och bara tänker på sin hustru och sina barn eller de som stjälar från sina föräldrar och inte lyder dem i ett land som regeras med den sanna läran.

Föräldrarnas kärlek är stor och vi kan inte nog tacka dem. De som inte är lojala mot sin kung och de som inte är tacksamma mot sina föräldrar måste straffas som de

Vägledning för vår levnad

värsta förbrytare.

De värsta förbrytarna i ett land som styrs med den sanna läran är de som inte tror på de tre skatterna – Buddha, den sanna läran och lärans församling – och som bryter mot Buddhas lära, förstör tempel, bränner lärans skrifter eller fångar munkar och behandlar dem som slavar.

Det beror på att de förstör folkets tro som är grunden till alla goda gärningar. De bränner upp roten till det goda och gräver samtidigt sin egen grav.

Dessa tre brott är de grävsta och straffas därför strängast. Alla andra brott är obetydliga i jämförelse med dessa.

8. Om någon sammansvärjning sker mot den kung som skyddar den sanna läran eller om ett annat land anfaller och invaderar landet, så ska kungen göra följande tre överväganden:

- 1) Konspiratörerna eller fienden vill bara göra

Vägledning för vår levnad

människorna illa. Jag ska rädda mitt folk med krigsmakt.

2) Om det finns en annan utväg, ska jag besegra dem utan vapen.

3) Jag ska försöka att inte döda fienden utan fånga dem levande och avvärja dem.

Kungen ska först tänka igenom dessa tre punkter, vidta lämpliga åtgärder och sedan ge order om krigsföring.

Soldaterna ska då uppmuntras av kungens visdom och känna respekt för hans stränghet och värdiga sätt. De ska förstå krigets karaktär, uppskatta kungens medlidande som lindrar deras ångest och därför strida för honom. Segern ska då stå kungen bi och medföra lycka och framgång i landet.

KAPITEL 3

BYGGANDET AV BUDDHAS LAND

I

GOTT KAMRATSKAP

1. Tänk på ett stort, mörkt fält! Inte ett ljus syns till. Ett myller av levande varelser irrar omkring där.

De är ensamma för de vet inte om varandra på grund av mörkret. De går omkring där skälvande av ensamhet. Det är verkligen en ömklig syn!

Plötsligt lyser en ljusstråle till. En enastående man med en fackla i handen uppenbarar sig. Det blir på en gång mycket ljust över hela det mörka fältet.

Då stiger alla varelser som krupit omkring i mörkret upp. De ser sig omkring och upptäcker att det finns många andra varelser runt omkring dem. De ropar till av glädje och förvåning, springer fram och omfamnar varandra och samtalar glatt.

”Fältet” är människans liv. ”Mörkret” är ett liv utan den rätta visdomen. De som inte har visdomens ljus

Byggandet av Buddhas land

inom sig, förstår inte att bekanta sig och umgås med varandra fredligt även om de träffas. Därför föds de och dör i ensamhet. De är alltid ensamma och driver håglöst omkring. Det är naturligt att de skälver i sin ensamhet.

”En enastående man” som uppenbarade sig betyder att Buddha visade sig i denna människovärld i mänsklig gestalt med sin visdomsfackla i handen.

Först då världen upplyses med detta ljus, finner människorna sig själva samtidigt som de upptäcker sina medmänniskor. De blir förvånade och glada; här föds fredens land.

Även om det bor tusentals människor, är det inte ett samhälle om de inte förstår varandra.

Ett samhälle är en samling människor som fredligt tror på varandra och förstår varandra med hjälp av den sanna visdomen.

Freden är själva livskraften för samhället och för gruppen och dess sanna innebörd.

2. Men det finns tre sorters grupper. Den första är en grupp som bildats under en ledare med stor makt och rikedom.

Byggandet av Buddhas land

Den andra är en grupp som bildats för att medlemmarna i den haft fördel av det. En sådan grupp fortsätter bara så länge fördelarna med den finns kvar och medlemmarna inte behöver gräla med varandra.

Den tredje gruppen har bildats med den sanna läran i centrum och med freden som gruppens livskraft.

Naturligtvis är bara den tredje gruppen den enda riktiga av de tre. Gruppen lever helt enad och utför många goda gärningar. Därför råder det fred, glädje, förnöjsamhet och lycka i gruppen.

Regnet faller över bergen, bildar små porlande dalbäckar som samlas till en stor å för att till slut rinna ut i det stora havet.

Den sanna lärans regn faller på människor med olika bakgrund. De umgås med varandra först i en liten grupp, sedan i en större förening och uppnår till slut upplysnings hav.

Alla själar förenar sig som mjölk och vatten och bildar en harmonisk organisation.

Byggandet av Buddhas land

Den sanna läran är därför stommen i en sann harmonisk organisation på jorden. Den är, som tidigare sagts, ljuset som låter oss finna varandra. Den är samtidigt kraften som utjämnar ojämnheter i människornas själar och förenar dem.

Den sanna organisationen grundar sig på den sanna läran och kallas därför lärans församling.

Alla måste utveckla sin själ med hjälp av läran. Teoretiskt innesluter församlingen alla människor i världen, men i praktiken är det en organisation som består av människor med samma tro.

3. Församlingen innehåller två typer av medlemmar: de som lär lekmännen och de som stöder läran genom att skänka oumbärlig mat och kläder. Tillsammans ska de stödja och utvidga lärans församling och se till att läran sprids för evigt.

Medlemmarna måste också skapa harmoni i församlingen och se till att dess syfte uppnås. Munkarna lär lekmännen, som i sin tur tar emot läran och tror på den. På så sätt råder harmonin mellan dem.

Byggandet av Buddhas land

Medlemmarna i lärans församling ska umgås med varandra fredligt utan att gråla. De ska glädja sig över att kunna leva tillsammans med människor av samma tro och försöka förena sig i själen.

4. Det finns sex principer som uppehåller harmonin inom församlingen: 1) att tala godhetens och medlidandets ord, 2) att göra gärningar av godhet och medlidande, 3) att bevara hjärtat fullt av godhet och medlidande, 4) att dela med sig av det man fått, 5) att iaktta samma rena föreskrifter och 6) att ha rätt syn.

Den rätta synen, som är kärnan, omfattar de andra fem principerna.

Det finns också två slags sju principer för att hålla församlingen framgångsrik. De är först:

1) att samlas ofta för att tala om läran med varandra,

2) att visa ömsesidig respekt och umgås obehindrat med varandra,

3) att värda och följa läran och inte ändra på reglerna,

Byggandet av Buddhas land

4) att äldre och yngre umgås artigt med varandra,

5) att rena sin själ och att låta sitt uppförande domineras av ärlighet och respekt,

6) att rena sin gärning på en lugn plats, låta andra få företräde, följa läran samt,

7) att tycka om människorna, välkomna besökare, ta omsorgsfullt hand om de sjuka. Om medlemmarna följer dessa sju principer, förfaller aldrig lärans församling.

De andra är: 1) att bevara sin rena själ och inte önska för många sysslor, 2) att bevara givmildhet och göra sig av med girighet, 3) att bevara tålmodet och inte strida, 4) att bevara tystnaden och inte prata, 5) att bevara läran och inte vara högdragen, 6) att bevara den enda läran och inte följa andra läror samt 7) att bevara måttlighet och ha enkla vanor i fråga om mat och kläder. Om medlemmarna följer dessa principer, förfaller aldrig lärans församling.

5. Som nämnts tidigare är harmonin livskraften i lärans församling. En församling utan harmoni är inte lärans sanna församling. Medlemmarna ska se till att inte några

Byggandet av Buddhas land

gräl uppstår bland dem. Om det händer, måste de snabbt finna en lösning på problemet.

Blod kan inte renas med blod. Hämnd kan inte betalas med hämnd. Vi blir av med hämnden bara genom att glömma den.

6. Det var en gång en kung som hette Lång Olycka. Hans rike överfölls av grannlandet som regerades av den krigslystne kung Brahmadatta. Kung Lång Olycka gömde sig tillsammans med sin drottning och prins. Fienden fångade både kungen och drottningen, men prinsen lyckades smita.

Den dag då kungen avrättades försökte prinsen hitta en chans att rädda sin far, men misslyckades. Prinsen såg gråtande på sin stackars far.

Kungen såg på Prinsen och mumlade som för sig själv: ”Titta inte länge! Förhasta dig inte! Harm stillas genom att glömmas bort.”

Efter det sökte prinsen endast efter hämnd. Han blev anställd i Brahmadattas palats, närmade sig kungen

och lyckades vinna hans förtroende.

En dag gick kungen på jakt. Prinsen tog då chansen och lurade kungen bort från krigshären. Kungen begav sig upp i bergen med prinsen hack i häl. Efter ett tag blev kungen trött och tog en tupplur med sitt huvud i prinsens knä.

”Nu är tiden mogen”, tänkte prinsen, drog sitt svärd från slidan och tryckte det till kungens hals. Då kom prinsen ihåg sin fars sista ord. Han försökte flera gånger sticka svärdet i kungens hals, men det lyckades inte. Då vaknade kungen och berättade att han hade haft en mardröm om att han varit nära att bli stucken i halsen av kung Lång Olyckas son.

Prinsen grep tag i kungen, höll svärdet i högsta hugg och förklarade att tiden nu var mogen för hämnd. Men så plötsligt kastade han ifrån sig svärdet och föll på knä framför kungen.

Kungen blev rörd när han nu fick föra kung Lång Olyckas sista ord. De bad varandra om förlåtelse och försonades. Kungen lämnade tillbaka landet till prinsen och efter det umgicks de båda länderna länge vänskapligt med varandra.

Byggandet av Buddhas land

”Titta inte länge” betyder att inte låta sitt harm dröja kvar. ”Förhasta dig inte” betyder att inte förhasta sig och bryta en vänskap.

Harm stillas inte med harm: Harm stillas enbart genom att glömmas bort.

Medlemmarna i lärans harmoniska församling borde alltid tänka på innebörden i denna berättelse.

Inte bara i lärans församling; det är naturligtvis lika viktigt i vårt vardagsliv.

II

BUDDHAS LAND

1. Som tidigare har förklarats, utvidgar lärans församling så småningom sin medlemskrets. Lärans spridning när församlingen inte glömmet att ha harmonin som medelpunkt och spridandet av läran som sin uppgift.

Det betyder att människorna som tränar sin själ för upplysning ökar allt mer. Den armé av girighet, vrede och okunnighet, som leddes av okunnighetens och begärens djävul, drar sig tillbaka och visdom, tro och glädje

dominerar.

Djävulens herravälde är begär, mörker, strid, svärd, blod och krig. Det är svartsjuka, avundsjuka, hat, bedrägeri, falskhet, smickrande, hemlighetsmakeri och smädelse.

Nu skiner visdomen över herraväldet; det regnar godhet och medlidande, tron slår rötter och glädjens blommor slår ut. Djävulens herravälde förvandlas på ett ögonblick till Buddhas land.

Liksom en mild vind och ett par blommor kan berätta om vårens ankomst, förvandlas träd och gräs, land, berg, floder – allt, till Buddhas land när en man når upplysning.

När en själ renas blir nämligen också människans omgivning ren.

2. I en värld där läran råder är invånarna rena och lugna i själen. Det beror på att de är påverkade av Buddha som med sin outtröttligt stora medlidande upplyser, skyddar och renar dem.

Den rena och lugna själen blir samtidigt en djup själ, en själ som passar för den ädla vägen, en givmild själ, en

Byggandet av Buddhas land

tålig själ, en strävande själ, en stillsam själ, en själ av visdom, en själ av medlidande samt en själ som med alla medel söker få människor att följa den ädla vägen. Därför byggs Buddhas land.

Ett hem med fru och barn förvandlas till ett hem där Buddha är närvarande. Även en stat där sociala orättvisor förekommer kan bli ett själens kungarike där Buddha regerar.

Ett palats som byggts av människor fulla av begär är inte en boningsplats som Buddha väljer. Om bara husets ägare är en man med en ren och lugn själ, kan även en fattig koja där månskenet tränger in genom takhålen, bli Buddhas boning.

Buddhas land som byggts i en människas själ drar till sig människor med samma tro och ökar i storlek. Det sprider sig i hem, byar, köpingar, städer, länder och till slut i hela världen.

Lärans spridning är inget annat än att utvidga detta Buddhas land.

Byggandet av Buddhas land

3. Ur en synvinkel sett är denna värld verkligen ett djävulens välde, begärens värld och ett blodigt stridsfält. Men de som tror på Buddhas upplysning gör blodet till mjölk och begären till mildhet. De försöker att återvinna denna värld från djävulen och förvandla den till ett Buddhas land.

Det är inte en lätt uppgift att försöka tömma ett hav med en skopa. Men de troende ger löftet att fullborda uppgiften även om det krävs flera liv.

Buddha väntar oss på andra sidan. Det är en värld av upplysning fri från girighet, vrede, okunnighet, lidande och ångest. Där lyser det bara av visdomens ljus och regnar av godhet och medlidande.

Det är ett land som skänker vila för de som lidit, plågats, sorjt eller blivit trötta av att sprida läran i denna värld.

Det är ett Buddhas land där ljuset aldrig tar slut, livet aldrig upphör och där vi går säkra för alla villfarelser.

Landet är sannerligen fullt av upplysningens njutnin-

Byggandet av Buddhas land

gar. Blommornas glans prisar visdomen och fåglarnas sång berättar om den sanna läran. Det är verkligen ett land dit vi alla kommer.

4. Landet är en plats för vila men inte för lättja. Dess sångar av blommor är inte en plats för slö sömn utan en plats där vi återfår och samlar krafterna inför arbetet.

Buddhas arbete slutar aldrig. Så länge människor existerar, så länge levande varelser finns till och så länge deras själar skapar sina egna världar, slutar hans arbete aldrig.

Buddhas barn, som tack vare Buddhas hjälp har kommit över till den andra sidan, återvänder så småningom till sina egna världar för att delta i Buddhas arbete.

En ljuslåga kan spridas från en man till en annan. Även lågan av Buddhas själ tänds ljus från en människas själ till nästa i all evighet.

Buddhas barn hjälper också till med detta arbete. De är ivrigt sysselsatta med att leda människosjälarna till

upplysning och att för evigt skapa skönhet i Buddhas land.

III

DE SOM STÖDER BUDDHAS LAND

1. Syamavati, kung Udayanas gemål, var en djupt hängiven anhängare.

Hon bodde längst inne i palatset och gick aldrig ut. Hennes puckelryggiga kammarpiga, Uttara, hade ett mycket gott minne. Hon deltog alltid i Buddhas predikan, lyssnade till hans lära och meddelade det sedan till drottningen. Tack vare detta förstärktes drottningens tro allt mer.

Kungens andra gemål, Magandhiya, blev svartsjuk på Syamavati och ville döda henne. Hon talade därför illa om Syamavati för kungen. Han trodde till slut på förtalet och ville nu döda drottningen.

Syamavati stod stilla inför kungen. Kungen rördes av sin gemåls gestalt, så full av godhet och medlidande, och kunde inte förmå sig att skjuta av pilen mot henne. Han fick tillbaka sitt förstånd och bad henne om förlåtelse för sin misstro.

Magandhiya blev ännu argare. Till slut sände hon en

Byggandet av Buddhas land

ond man att sätta eld på palatsets innersta rum medan kungen var borta. Syamavati hjälpte och uppmuntrade kammarpigorna som var alldeles panikslagna när elden bröt ut. Hon dog i frid, utan fruktan som hon lärt av Den prisade. Uttara miste också sitt liv i elden.

Bland Buddhas många kvinnliga lärjungar var dessa två högst hedrade; drottning Syamavati för hennes godhet och medlidande och Uttara för hennes goda förmåga att lyssna.

2. Kung Mahanama av Shakya var Buddhas kusin. Hans tro på Buddhas lära var stor och han var en av de mest trogna anhängarna.

Den våldsamme kung Virudaka av Kosala erövrade vid ett tillfälle Shakya. Då gick Mahanama och uppsökte kungen för att be om nåd för folket i slottet. Han märkte snart att den våldsamme kungen inte ville gå med på det. Därför bad han kungen öppna slottsporten och låta folket rymma så länge som Mahanama själv kunde hålla sig under vattnet i en slottedamm.

Kungen, som tänkte att Mahanama inte kunde hålla sig så värst länge under vattenytan, accepterade förslaget.

Byggandet av Buddhas land

Mahanama hoppade i vattnet. Slottsporten öppnades och folket kunde fly ut. Men Mahanama kom aldrig upp till vattenytan igen; han hade löst upp sitt långa hår i vattnet och bundit fast det i pilträdens rötter. Därigenom räddade han folket med sitt liv.

3. Utpalavarna var en berömd nunna vars visdom kan jämföras med Maudgalyayana, en av Buddhas trogna. Hon var nunnornas nunna; ledaren som aldrig tröttnade på att lära dem.

Devadatta lurade kung Ajatasatru och övertalade honom att göra motstånd mot Buddhas lära. Kungen ångrade sig emellertid senare, bröt vänskapen med Devadatta och blev en ödmjuk lärjunge till Buddha. En dag satt Devadatta utanför slottsporten efter att ha vägrats tillträde. Han fick då se Utpalavarna komma ut från porten och blev så arg att han slog henne i huvudet med sina kraftiga knytnävar.

Utpalavarna kom tillbaka till sitt tempel med stora smärtor. När de andra nunnorna blev bestörta och ledsna försökte hon trösta dem med orden: ”Systrar, vi kan inte förutse människolivet. Allt är flyktigt och själlöst. Endast upplysningens värld är rofylld och värd att tro på.

Ni måste göra ert bästa och träna er för upplysnin-

Byggandet av Buddhas land

gen.” Hon lärde dem så och lämnade världen stillsamt.

4. Angulimalya, en gång en förskräcklig bandit som dödat många, räddades av Buddha och blev hans lärjunge. Han utsattes ofta för förföljelser för de brott han tidigare begått.

En dag när han var på väg till staden för att tigga, överfölls han av en hop människor som ville hämnas. Han kom tillbaka till templet med blödande sår över hela kroppen. Han föll vid Buddhas fötter, tackade honom och sa:

”Välsignade, mitt namn var från början ”harmlös”. Men av okunnighet tog jag mångas liv och fick namnet Angulimalya, fingersamlaren, eftersom jag tog ett finger från varje lik.

Nu har jag blivit en hängiven anhängare, tror på de tre skatterna och äger upplysningens visdom. Man använder piska och tyglar för att styra hästar och oxar. Men du, Välsignade, renade min själ utan att använda vare sig piska, tyglar eller bygel.

Byggandet av Buddhas land

Idag fick jag det straff som jag förtjänar. Jag väntar tills tiden är inne och önskar mig varken liv eller död.”

5. Maudgalyayana var, liksom den vördnadsvärde Sariputra, Buddhas största lärjunge. När Den välsignades lära spred sig bland människorna som vattnet i sanden, blev anhängare av andra religioner avundsjuka och försökte hindra Buddha på många sätt.

Men ingenting kunde hindra den sanna läran från att sprida sig. De försökte därför undanröja Buddhas största lärjungar och siktade på Maudgalyayana.

Två gånger hade han lyckats undkomma deras anfall, men tredje gången omringades han av förföljarna och föll under deras slag.

Stödd av upplysningen tog han lugnt emot deras slag. Trots att hans ben knäcktes och köttet slets upp dog han stilla.

